

ઓરમ

સદગુણી માતા

ઉન્નતિનું મૂળ છે.

લેખક

ધીરજરામ ગોપાળસિંહ ઠાકોર

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

શ્રી. દુર્ગાલાલદેવી બનરયામલાલ ઠાકોરદાસ

નગરકુશ (સિંધ)

સંવત ૧૯૮૩

પ્રથમ વાર

પૃષ્ઠ ૧ ૦૦

સુઓ. ટે અમુલ્ય.

સુરત લીમડાયોકમાં આવેલા 'નવમુગ' મુદ્રણાલયમાં છાપવાલ

અવેશભાઈ પટેલે છાપી.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૩૫૨૪ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ સિદ્ધાન્ત માતા ઉચ્ચાલિનું
શૂળ છે

વિષય ૨૧૪૪૪: ૪: ૬

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી ગ્રંથોપસંગ્રહ

સદ્ગુણી માતા ઉન્નતિનું મૂળ છે.

કહે નેપોલીઅન દેશને કરવા આખાદાન,
સરસ રીતે તો એજ છે કે દો માતાને જ્ઞાન,

જેટલી બાળકોમાં રાજને પોતાના રાજ્યનું
રક્ષણ કરવાને લક્ષ આપવું પડે છે, તેટલીજ
બાળકો પર પુરૂષને પોતાના ગૃહરક્ષણ માટે ધ્યાન
આપવાનું હોય છે. તે કાર્ય માટે રાજાનું મુખ્ય

સાધન મંત્રી હોય છે, જો મંત્રી મંત્રને જાણનાર ન હોય તો રાજા રાજ્યનું રક્ષણ કરવાને સમર્થ થઈ શકતો નથી, પરંતુ મંત્રી પોતાના મંત્રમાં નિપુણ અને ચોખ્ખો હોય તો રાજ્યની શાસનામાં વધારો કરે છે, અને પ્રજાને સુખી કરે છે. આ વાતની પુષ્ટિ માટે મહારાજા ભર્તૃહારના નીતિ-શતકનું વચન છે કે—“દૌર્મન્ય્યાન્નૃપતિર્વિનશ્યતિ” જો રાજ્યતંત્ર દુષ્ટ મંત્રીના હાથમાં મુકવામાં આવે તો નૃપતિનો નાશ થાય છે!

પુરોહિતો દ્વેષથી, દુરાચારથી, અથવા નીચ અને હસીકી વાંચ્યા પુરી પાડવાના સખખથી હમને સમજાતું નથી કે શા માટે સ્ત્રીઓ જે ગૃહરૂપી રાજ્યનો મંત્રી છે તેને મુખે રાખવામાં “સ્ત્રીશક્તૈનાધીયતામ્” અર્થાત્-સ્ત્રી અને શત્રુઓ વિદ્યા ન શીખતી જોઈએ, ઈત્યાદિ શ્રુતિવાક્ય છે, એવો આભિપ્રાય જનસમૂહમાં ફેલાવવા માટે પ્રયાસ કર્યો છે. (ખાડો ખોદે તે પડે) તે કહેવત પ્રમાણે હમે હમારા પગમાં જ કુહાડો માર્યો, અમે ગૃહરૂપી રાજ્યના રાજાઓએ મંત્રા-

ઓને મૂખ રાખ્યાં. અને તેથીજ અમે પોતે પદ-
 ભ્રષ્ટ થયાં અને રાજ્ય પાચમાલ થયું. ધીતહાસ
 ઉપરથી માલુમ પડે છે કે પ્રાચીન સમયમાં સ્ત્રીઓ
 વિદ્યા અને જ્ઞાન સંપન્ન હોઈને પુરુષોને હરેક
 કાર્યમાં સહાયતા કરતી હતી, બટકે મુલ્કલા, ગાર્ગી
 મદાલસા ઇત્યાદિ સ્ત્રીઓ એવી વિદ્વાન હતી કે
 રાજસભામાં શાસ્ત્રાર્થી અને વાકવિવાદ કરીને પંડિ-
 તોની પદ્ધિઓ સંપાદન કરી હતી. તેની સંતતિ
 આજે અલગ અને મૂખ રહેવાથી સ્ત્રીઓનું જીવન
 સાંપ્રત સમયમાં ત્રાસદાયક થઈ પડ્યું છે ! જે શુદ્ધ-
 સ્થાશ્રમ એક વખતે ગુરૂરૂપ માતાઓ (આચાર્યા)ના
 અસ્તિત્વને લીધે (મોક્ષ) જે ચાર પુરૂષાર્થમાંના
 એક મહાન પુરૂષાર્થ ગણાય છે, તે મોક્ષને પ્રાપ્ત
 કરાવનાર હતો, તેજ શુદ્ધસ્થાશ્રમ આજે કલેશનું
 મૂળ અને દાવાનળ દુઃખનો પ્રગટ કરનાર થઈ
 પડ્યો છે. હજી પણ ચેતીને ‘જાગ્યા ત્યાંથી સવાર’
 ગણીને પ્રવત્ન કરવામાં આવે તો પુનઃ આર્યાવત
 ઉત્તમ દશામાં લાવી શકાય છે, પરંતુ મનુષ્યોનીચ
 સ્વાર્થને વશ થઈને શું શું વિદ્યબના ઉભી કરે
 છે તેની કાંઈપણ હા રહેતી નથી !

એવા એવા નર બહાદુર પડ્યા છે કે, સીએ
 વિશેષ જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવાની અભિલાષા રાખતી
 હોય તો તેને સતાવવામાં કાંઈપણ ન્યુતતા રાખતા
 નથી. 'હું કણ્ઠી છું' મારી આજ્ઞા વિના મારી ઇચ્છા
 વિરુદ્ધ તમારાથી જ્ઞાન સંપાદન થઈ શકેજ નહીં,
 એમ કણ્ઠીપણું સાબીત કરવામાં, અને પુરાણોના
 ઘાથાં ઉઘસાવી અનેક ખોટા પ્રમાણો બતાવવામાં
 પોતાની શુરવીરતા અને બહાદુરી બતાવીને અબ-
 ધાની સામે મુઠો મરડે છે! ઓ સુધારકો! તમારો
 કહાડો ઘેર હોય તો આવા શુરવીરોની સહાયતા
 લેજો. નહીતર તમારા સુધારાને કુધારા કહી
 તમને વગોવી વિધ્નરૂપી રાક્ષસ જેવા શરીર
 ધારણ કરી અનેક જાતની અડચણો ઉભી કરવામાં
 આ નરબહાદુરને ખાયલા સમજશો નહીં. એવા
 બહાદુરો શ્રદ્ધસ્થાશ્રમના નિયમો વિરુદ્ધ વિપરીત
 બતાવવાને અને સીધે રસ્તે ન જવા દેવાને જે જે
 આજ્ઞારોધ કરે તે મુંઝે મોઢે સહન કરવાને અને
 તેમાં સી જો પોતાનો સ્વાતંત્ર્ય મત આપવા બધ
 એ મુખ? પતિજ ઇશ્વર ? એ શાસ્ત્રોની પવિત્ર

આજ્ઞાનો ગમે તેમ ઉપયોગ કરી પોતાના સ્વાર્થ નિમિત્તે તે વાપરીને સ્ત્રીને ઉતારી પાડવાને કેવાં કેવાં પ્રયત્નો કરે છે, તેનું વર્ણન આપતાં હુમારું હૃદય કંપે છે ?

હુમે તો સ્ત્રીઓને જ અરજ કરીએ છીએ કે દેવીનું સ્વરૂપ ધારણ કરે. અને પુરુષોના પ્રમાદ અને આળસરૂપી રાક્ષસોના સંહાર કરવાને તત્પર થાઓ. શું ? પતિ પોતાના પ્રમાદથી કોઈ રસ્તે ભુલતો હોય તો, સ્ત્રીનો હક નથી કે તે પતિને ધર્મથી પતિત થતાં બચાવે ? અત્યારે આપણે દેશ એવા અંધકારમાં પડ્યો છે કે હુમારા વિદ્વાનો અને જ્ઞાનવાનો તે અંધકારનો નાશ કરવાને અનહદ પ્રયત્ન કરી રહ્યાં છે, છતાં પણ તે ભયંકર અંધકારનો નાશ થઈ શકતો નથી. જ્યાં સુધી સ્ત્રીઓને વિદ્યા જ્ઞાનાદિ સંપન્ન કરીને ગુરૂની પદ્ધિ આપવામાં આવે નહીં ત્યાં સુધી ગૃહસ્થાશ્રમમાં આનંદની પ્રાપ્તિ અને આપણી ઉન્નતિ થવી અસંભવિત છે. કારણ કે માતાઓ ગુરૂ બનવાને લાયક નથી ત્યાં સુધી ખરા પુરુષો પેદા થઈ શકતા

નથી. કદાચ આપણે એમ માનીએ કે વિદ્યાના
 અભાવે માતાઓ વર્તમાન સમયમાં ગુરૂપદને લાયક
 નથી, તો આપણે માનવું પડશે કે આર્યાવર્તમાં
 પુરૂષો વસતા નથી. જ્યારે આ દેશ માતાઓને ગુરૂ
 બનાવવાના પ્રયત્નમાં લાગી જશે, ત્યારે જેને
 પુરૂષો કહેવામાં આવે છે તેની ઉત્પત્તિ પણ થતી
 જશે, અને જ્યારે સર્વસંપન્ન પુરૂષો ઉત્પન્ન થશે
 ત્યારે જે દેશની ઉન્નતિ કરવાને અનેક મુશ્કેલીઓ
 નડે છે, તે સ્વતઃ વગર પ્રયાસે નિર્મૂળ થઈ જશે ?
 સંસારમાં પરમેશ્વરે અમૃત અને ઝર બે પદાર્થો
 ઉત્પન્ન કર્યા છે, અમૃતનો અતિશય ઉપયોગ કર-
 વાથી તે ઝરની અસર કરે છે, અને ઝરને વિવિધ
 પ્રમાણે ઉપયોગ લેવાથી તે અમૃતના જેવો ગુણ
 આપે છે, અને લાયકર અસાધ્ય રોગોથી મનુષ્યોને
 બચાવે છે, સ્વાદીષ્ટ પકવાનો અને મધુર ફળો
 ઈત્યાદિને અમૃતની ઉપમાં આપવામાં આવી છે,
 તેમજ સ્ત્રીઓને અમૃતના કુંડની ઉપમાં કવીઓએ
 આપી છે. જો એ અમૃતને વિધિવત્ સેવન કરવામાં
 આવે તો તેનાથી પુરૂષો ખરાં સુખની પ્રાપ્તિ કરી

શકે છે, પરંતુ તેના સ્વાદને વશ થઈને હૃદય ઉપરાંત તેનું સેવન કરવામાં આવે તો પછી તેજ અમૃત વિષની ગરજ સારે છે ?

શ્રી પુરુષનો સંબંધ પણ અમરત્વને પ્રાપ્ત કરાવનાર છે, પણ તે કયારે ? કે બન્ને સુશિક્ષિત હોય. અરસપરસ પોતાની ફરજ શું છે તે સમજતાં હોય, શા માટે બન્નેનો સંબંધ થયો છે તેનો વિચાર બન્નેએ કર્યો હોય, સંસારમાં આપણું કર્તવ્ય શું છે કે જે કરવાથી આપણું જીવન અમૃતમય થય. ઈત્યાદિ એવી અનેક વાતોને ધ્યાનમાં રાખીને બન્ને જણ જ્ઞાનામૃતનું પાન કરવાને પરમપુરુષાથ કરે તોજ તેઓનું જીવન અને સંબંધ અમૃત કરતાં પણ વિશેષ અમરત્વને પ્રાપ્ત કરી શકે છે.

તેનાથી ઉલટું કેવળ વિષયવાસનાની તૃષ્ણામાં મગ્યા રહી મુખ અને આનંદની આકાંક્ષા રાખતા હોય તેનું પરિણામ કેવું આવે છે, તે કેહેવાની જરૂર રહેતી નથી ?

આ સંસારમાં સ્ત્રી અને પુરુષને પેદા કરનાર સ્ત્રી છે, તો બન્નેના વચમાં પરસ્પર પ્રેમની ગાંઠ કેમ બાંધાય, તે શિખવનાર સ્ત્રી સિવાય બીજી કોઈ શક્તિમાન નથી ? બાહ્યાવસ્થામાં બાળકોના હૃદયમાં પ્રેમના બી રોપવાં એ અનુભવી માળીનું કામ છે, અને આ સ્થળે માળીનું કામ કરનાર સ્ત્રી છે, બાળકોની હૃદયરૂપી જમીનમાં પ્રેમરૂપી બી માતાઓના ઉપદેશરૂપી પાણીદ્વારા સિંચન કરવાનું છે, એ કેટલું મુશ્કેલ કામ છે. પહેલા બુદ્ધિપૂર્વક જમીનને તપાસવી જોઈએ કે તે પોચી બરડ કે કઠણ છે જ્યારે ઠીક ઠીક જમીનની પરિક્ષા થયા પછી બી રોપવાનો પ્રકાર શોધી શકાય છે. અને ત્યાર પછી ક્યારે ક્યારે થાડું અથવા વિશેષ ઉપદેશરૂપી પાણીનું સિંચન કેમ કરવું તે ચુક્તિ વિદ્યા અને જ્ઞાનવાન માતાજી જાણી શકે છે ? આરટી મોટી ફરજ જ્યારે સ્ત્રીઓની છે. તો કહેવું પડશે કે પુરુષ કરતાં સ્ત્રીનો ફરજનો એજ છે ? માનવ ધર્મ શાસ્ત્રમાં વિધવાન સ્ત્રીની પંકિત એજ ગણવામાં આવી છે.

उपाध्यायान्दशाचार्यः अष्टाध्यायान्तः पिता ।

सहस्रतु पितृन्माता गौरवेणातिरच्यते ॥

અર્થાત્ ૬૨૧ ઉપાધ્યાયની બરાબર એક આચાર્યને ગણી શકાય છે, પિતા સો આચાર્યની ગરજ સારે છે, અને માતા ગૌરવ સહિત હજાર પિતા કરતાં વિશેષ છે ?

આ ઉપરથી સમજી શકાય છે કે, સ્ત્રીઓના હાથમાં જ સામાજિક ઉન્નતિરૂપી 'નૌકાનું' સુકાન છે. મારે જો સ્ત્રીઓને વિદ્યા અને જ્ઞાનથી વિભૂષિત કરવાની કોશીશ કરવામાં ન આવે તો, મુખ્ય સુકાની પોતાની નૌકાને કંઈ દિશામાં હાંકવી તે જાણતો ન હોવાથી, જરૂર તે નૌકાને ખડક સાથે અથડાવી ને ચુરેચુરા કરશે ?

ખંડુઓ ? આ દીલસોજી ભરેલી વિનતીને ધ્યાનમાં લઈને સુકાનીઓને તેના ગ્રામ્ય વૈદિક શિક્ષણ દ્વારા વિદ્વાન બનાવી સંસાર સાગરમાં નિર્ણયતાથી મુસાફરી કરી શકશે ?

વર્તમાન સમયમાં પ્રેમના બદલે પૈસા વડે
 સ્ત્રી પુરુષોનો સંબંધ સાધવામાં આવે છે, તે સ્થળે
 વ્યવહારની શોખિયતા કાંઈ જુલિજ બેવામાં આવે
 છે, સમયનો પણ અલૌકિક મહિમા છે, એક વખત
 એવો હતો કે જ્યારે સ્ત્રીઓ પુરુષોની અનેક વિદ્યામાં
 પરીક્ષા કરીને સંસારરૂપી મહાસાગરને ભેદવા માટે
 નાવ તરીકે સ્વીકારતી હતી ! તેજ સ્થળે આજે
 માતાપિતા કેવલ ધનને માટે સ્વદુહિતાને દાવાનળ-
 રૂપ વૃદ્ધ વરને વેચે છે, તેમજ સ્ત્રીઓ પણ ધનને
 સર્વસ્વ સમજીને આજીવણ અને સમૃદ્ધિથી લોભાઈને
 ધનવાન પાત્રને પ્રસન્ન કરવા અળાતકારે પ્રેમ ખતા-
 વવાનો પરિશ્રમ કરે છે, એટલે વિકારોના વિલાસ
 માંજ આજે વ્યવહાર વેચાઈ ગયો છે ! જે દેવીના
 નામથી નામાંકિત હતી તે સ્ત્રીઓ આજે વ્યવહારના
 બજારનાં સિલામમાં નામાંકિત થતી બેવામાં આવે
 છે. જે ગૃહસ્થાશ્રમ ઉત્તમ ગૃહીણીના આશ્રયથી આનંદ-
 ગણાતો હતો તેજ ગૃહસ્થાશ્રમ આજે કલેસકંકા-
 સમાં વિનાશ પામતો વિકટ દશાને ધારણ કરી
 રહ્યો છે ! માટે હું બંધુઓ પ્રેમની પવિત્ર જ્યોતિના

તેજ વડે સંસારમાં પોતાના શુભ કર્તવ્યથી સ્ત્રી-
ઓને શૃંગારની સફાઈમાં મગ્ન કરવાનું માંડીવાળીને
પરમકૃપાળુ પરમેશ્વરે પ્રાપ્ત કરેલ જ્ઞાનેન્દ્રિય દ્વારા
જ્ઞાનરૂપી શૃંગારમાં નિમગ્ન થવાનું (શખવી તેને
જ્ઞાની અને વિદ્વાન બનાવે ! યાદ રાખજો કે
“વિષયાનંદ” કરતાં “જ્ઞાનાનંદ” હજાર ધણે
ઉત્તમ છે !

સ્ત્રીઓ સદ્વિદ્યા પ્રાપ્ત કરી સદ્બોધ મહાજ્ઞ
કરવાથી શિયળનું રક્ષણ પણ કરી શકે છે. સંસારમાં
પૈસા અને પુત્રપુત્રીઓ કે વૈભવ પ્રાપ્ત કરવાથી
જીવન આનંદમય થઈ શકતું નથી, પરંતુ તે દરેક
પદાર્થોના ઉપયોગ કરવાની સદ્બુદ્ધિ જ્યાં સુધી
પ્રાપ્ત કરવામાં આવે નહિ ત્યાં સુધી એ સર્વ
સાધનો જીવનને પ્રતિકુલ ભાસવાથી દુઃખરૂપ લાગે છે.

જે વ્યાપારી વ્યાપારનો આરંભ કરવા પહેલાં
તેના બુદ્ધિદોષના અભ્યાસ કરે નહીં તે વ્યાપારીની
આગળ પર પરિસ્થિતિ કઠંગી થઈ જાય છે, તેજ
પ્રમાણે સંસાર રૂપી બજારમાં “સંતાનોત્પત્તિ”નો

વ્યાપાર કરનાર ગૃહસ્થાશ્રમ રૂપ પેઢીના ઉઘાડતા પ્રહૃષ્ટાં માતા પિતા રૂપ વ્યાપારીઓએ, વ્યાપારના ગુણદોષથી ચોચ રીતે પરિચીત થવું જોઈએ. તે જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવામાં સ્ત્રીઓ પ્રમાદ કરશે તો પુરુષો કરતાં તેમની સ્થિતિ બહુી કફાડી થવા સંભવ છે. અટકે વર્તમાન સમયમાં એવી અનેક સ્ત્રીઓની શોષનીય અવસ્થા આપણે જોઈ શકીએ છીએ, મારેજ ગૃહીણીઓને ગૃહસ્થાશ્રમ રૂપી વ્યાપારનું સંપૂર્ણ જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવાની ખાસ જરૂર છે. કારણ કે પુરુષ વ્યાપારી તો સ્ત્રીઓને પોતાની વાસના તૃપ્તિ અને ગમે તેવાં સંતાનોત્પત્તિનું સાધનજ સમજી બેઠાં છે.

પુત્રીઓ, ભગિનીઓ અને માતાઓ તમે યદુ શાખાએ કે જે જે મહાપુરુષો પૃથ્વી પર ઉત્પન્ન થયાં છે તે વિદ્યવાન ગુણવાન અને પવિત્ર ભાવનાથી પ્રજોત્પન્ન કરનારી સાધ્વી માતાઓની કુંખે જ ઉત્પન્ન થયાં છે. મારે સદગુણી પ્રભ કેમ ઉત્પન્ન થાય તે તરફ આપણું ધ્યાન ખેંચવાની ખાસ જરૂર છે ?

૧—તમારે વિચારવું જોઈએ કે માફ શરીર
અળવાન પ્રજા ઉત્પન્ન કરવાને ચોખ્ખું છે કે નહીં ?

૨—માફ મન શુભ વિચારો દ્વારા મારી પ્રજાને
સત્યાચરણનો ઉપદેશ પુરો પાડી શકશે કે નહીં ?

૩—મારો આત્મા મારી ભાવિ પ્રજાને વિદ્યા,
તપ, અને નિર્ભયતાનું બળ પુરું પાડી શકશે
કે કેમ ?

ઉપરની ત્રણ બાબતનો વિચાર સ્ત્રી અને પુરૂ-
ષોએ જરૂર ધ્યાન પૂર્વક પોતાના મનમાં રાખવાની
ખાસ જરૂર છે, કારણ કે ઉત્તમ સંતતિજ ગૃહસ્થા-
શ્રમ રૂપી વ્યાપારનું ઉત્તમ ફળ છે. રોગી, દુર્ગુણી
વ્યભિચારી અથવા પ્રમાદી સંતાનો પૃથ્વી પર
અને ગૃહસ્થાશ્રમના કલંક રૂપ છે, માટે હું માતાઓ
ભગિનીઓ અને દેવીઓ તમારી ભાવનાના ભંડાર
રૂપ તમારાં સ્વસંતાનો શારીરિક માનસિક અને
આત્મિક ઉન્નતિનો મુખ્ય આધાર તમારા પોતાના
ઉપર છે, એટલે તમારા ઉત્તમ પ્રયત્નો સિવાય
દેશ, જાતિ કે સમાજની ઉન્નાત થવી અસંભવિત
છે ? ઇત્યોમ્

અમરણુમાં રાખવા જેવી સૂચના

ભૂતકાળના ઇતિહાસના પૃષ્ઠો પર જે જ નરસનો પોતાની અમર કીર્તિ પ્રકાશી રહ્યા છે, તે સર્વ સદ્ગુણી માતાઓનોજ પ્રતાપ કહી શકાય છે.

ભવિષ્યકાળને માટે વાસનાના વિહારને વિસારીને હિતમ સંતતિના આદરને ઉભલ ક માટે દેવીઓને દિવ્ય જ્ઞાન આપી પ્રજાઓ વિધિવંત પાલન કરાવીને નાશકારક ફૂલોનું જે લેહન કરવામાં આવે તોજ હિંદુભાતિની ફુલો કાંઈક દૂર થઈ શકે.

